

A Hongria li surten els colors

A Hongria ha guanyat el centre-dreta. Però les etiquetes ideològiques dels partits vencedors no acaben d'encaixar amb els programes, les intencions i les actituds.

La segona volta de les eleccions hongareses del diumenge que ve, 8 d'abril, definirà el nombre d'escons que tindrà el centre-dreta triomfant. La ronda electoral també serà decisiva per a dibuixar la futura coalició que haurà d'engegar la difícil missió de situar l'ex-satèl·lit soviètic en l'òrbita occidental. I la clau d'aquesta coalició la té, ara com ara, el Partit Independent dels Petits Propietaris, que donaran el seu suport als nacionalistes Cristians del Fòrum Democràtic o als neoliberals de l'Aliança dels Demòcrates Lliures en base a una condició irrenunciable: que el partit que encapçalí el nou govern retorni les propietats incautades pels comunistes el 1947 als seus antics titulars.

El *ballotatge* de diumenge no aclarirà, però, formalment la cerimònia de la confusió ideològica que protagonitzen la majoria del partits de l'escena política hongaresa. Aparentment, la *dreta-dreta* d'aquest centre-dreta triomfant i aclaparador seria el Fòrum Democràtic. La seva confessionalitat religiosa, amb tics antisemites i el seu nacionalisme amb insinuacions de reivindicacions territorials —la Transilvània incorporada el 1920 a Romania— són evidents. Però aquest conservadorisme ideològic queda d'alguna manera neutralitzat pel pragmatisme i la moderació de programa socio-econò-

mic que defensa a totes hores el carismàtic líder del Fòrum, Jozsef Antall. El gairebé futur primer ministre, un home amb molt bones relacions amb els socialistes derrotats —hi ha qui assegura que el líder ex-comunista Imre Pozsgay va ajudar a muntar el Fòrum— no vol ni sentir parlar de privatitzacions accelerades. En nom de l'humanisme cristià, Antall diu que el procés d'adaptació a l'economia de mercat s'ha de fer gradual i garantint totes les cobertures i serveis socials per a la població, per evitar conflictes socials i bosses de pobresa.

El centre del centre-dreta, l'Aliança dels Demòcrates Lliures —ells s'autodefineixen d'esquerra i de social-liberals— representa la modernitat i, fins i tot, la postmodernitat de les capes mitjanes urbanes. Majoritari a Budapest, farcit de bons tècnics i de professionals i d'intel·lectuals que parlen un anglès perfecte, aquest partit aposta per un tractament de xoc que imposi l'economia de mercat el més ràpidament possible amb les privatitzacions que calgui: "apostem pel capitalisme; ja sabem que no és perfecte, però funciona; també sabem que perquè la societat progressi cal sacrificar el seus sectors més dèbils..." Expressions com aquesta, més o menys *off the record*, es poden escoltar sovint en converses amb els dirigents liberals. El seu líder més representatiu i cap de llista, el filòsof Janos Kis, és un home que afegeix a la seva simpatia i afabilitat una dèria especial i sistemàtica per desqualificar tot allò que pugui recordar el que ell anomena esquerra tradicional: "el futur del socialisme és el seu passat" és una de les seves frases preferides. El discurs de Kis recorda, sovint, el dels nous filòsofs francesos de fa deu anys —Henry Levi, Benoist, Glucksmann— més pendents de burxar en les maldats

del marxisme que donar respostes sobre les causes del sofriment de la gent.

El gran aliat de l'Aliança dels Demòcrates Lliures és la FIDESZ, la Federació de Joves Demòcrates, un partit considerat com l'organització juvenil dels liberals. I com a partit *jove* fan el paper de radicals. Però darrere de la seva estètica moderna, gairebé de vídeo-clip —nois amb arracadetes, noies amb minifaldilles i pentinats exòtics— es detecta una ambigüitat ideològica més o menys calculada: simpatitzen amb la socialdemocràcia —sempre que no sigui massa obrerista— i creuen que cal aprendre moltes coses de Margaret Thatcher. Algú ha qualificat la FIDESZ com l'escola bressol dels joves hongaresos aspirants a *yuppies*.

Un representant diplomàtic occidental acreditat a Budapest va dir fa unes setmanes que "a alguns partits hongaresos encara els han de sortir els colors". Potser, mirant-se'ls ben de prop comprovaria que ja els han començat a sortir.

Llibert Ferri